

Lovforslag nr. L 211. Fremsat den 27. marts 1985 af industriministeren

Forslag

til

Lov om begrænsning i stigninger i avancer og priser

Kapitel I

Avancebegrænsning

§ 1. Virksomheder inden for industri, håndværk og handel må ved erhvervsmæssigt salg af varer her i landet ikke forhøje den senest før den 27. marts 1985 lovligt beregnede absolutte bruttoavance pr. vareenhed med mere end, hvad der medgår til dækning af omkostningsstigninger, som er indtruffet siden den seneste prisfastsættelse, og som er en følge af:

- 1) lønstigninger og arbejdstidsnedsættelse inden for de i kapitel III angivne rammer,
- 2) stigninger i betaling for serviceydelser, offentlige takster og afgifter, transportomkostninger, husleje, el og varme samt højere forsikringspræmier,
- 3) øgede afskrivninger,
- 4) øgede finansieringsomkostninger,
- 5) øgede udgifter, der er en følge af lovbestemte krav, og
- 6) øgede omkostninger ved tab på debitorer.

Stk. 2. Ved bruttoavance i stk. 1 forstås for industri- og håndværksvirksomheder forskellen mellem salgspris og direkte udgifter til råvarer, hjælpematerialer og emballage samt direkte arbejds løn. For importører, grossister og detaillister forstås ved bruttoavance forskellen mellem salgspris og indkøbspris med tillæg af sædvanlige hjemtagelsesomkostninger og omkostninger til emballage.

Stk. 3. For tjeneste- og transportydelser finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse. For liberale erhverv gælder bestemmelserne i kapitel II.

§ 2. Offentlige virksomheders salg af varer og levering af transport- og tjenesteydelser omfattes ikke af bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Virksomheder, der tilkendegiver priser for videresalg i efterfølgende omsætningsled, må ikke forhøje de i videresalgsspriserne den 27. marts 1985 indregnede absolutte bruttoavancer eller de tilkendegivne absolutte bruttoavancer, medmindre forhøjelsen skyldes forhold som nævnt i § 1.

Kapitel II

Liberale erhvervs takster og honorarer m.v.

§ 4. Virksomheder inden for liberale erhverv må ikke tage højere takster eller honorarer m.v. (takster) end de den 27. marts 1985 lovligt gældende.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 må takster forhøjes med beløb til dækning af omkostningsstigninger, som er indtruffet siden den seneste takstfastsættelse, og som er en følge af:

- 1) lønstigninger og arbejdstidsnedsættelse inden for de i kapitel III angivne rammer,
- 2) stigning i priser på materialer, som medgår til tjenesteydelsen,
- 3) stigninger i betaling for serviceydelser, offentlige takster og afgifter, transportomkostninger, husleje, el og varme samt højere forsikringspræmier, og
- 4) øgede udgifter, der er en følge af lovbestemte krav.

§ 5. De i monoptilsynets bekendtgørelser af 28. december 1984 procentuelt fastsatte